

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

31 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Mânăscurtă Igor,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul declarat de către avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 22 noiembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Lazarev Sergiu xxxxx, născut la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 12.04.2018 – 22.11.2019;

Instanța de apel: 19.12.2019 – 15.12.2022;

Instanța de recurs: 21.03.2023 – 31.01.2024.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 22 noiembrie 2019, Lazarev Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), d) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani.

În termenul de ispășire a pedepsei s-a inclus durata aflării acestuia în stare de arest preventiv și arest la domiciliu, din data de 28.12.2018 până la data de 22.11.2019.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Lazarev Sergiu s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Măsura preventivă - arestul la domiciliu, aplicată în privința lui Lazarev Sergiu a încetat de drept, iar inculpatul s-a eliberat din arest la domiciliu, din momentul pronunțării prezentei sentințe.

S-a aplicat în privința lui Lazarev Sergiu măsura preventivă - obligarea de nepărsire a țării, care se va menține până la intrarea în vigoare a sentinței.

S-a admis în parte, cererea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Lazarev Sergiu a cheltuielilor judiciare suportate în prezenta cauză penală și s-a încasa din contul inculpatului Lazarev Sergiu cheltuielile suportate pentru extrădarea sa din Federația Rusă în Republica Moldova, în sumă de 26693,67 (douăzeci și șase mii șase sute nouăzeci și trei lei) și 67 bani, în rest cheltuielile pentru salariul procurorului și consumabile s-au respins ca fiind neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, lui Lazarev Sergiu i-a fost înaintată învinuirea, pentru faptul că în luna februarie a anului x, împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a cet. Botnarenco Diana XX născută la XX, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă în calitate de dansatoare, au recrutat-o, după care la data de XX, au înlesnit transportarea

ultimei în XX, unde victima Botnarenco Diana XXX, a fost adăpostită și supusă exploatării sexuale comerciale până la XXX.

Tot el, împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, în luna martie a anului XXX, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a cet. Cebotari Aliona XXX născută la XXX, profitând de poziția de vulnerabilitate a acesteia din punct de vedere a supraviețuirii sociale, au recrutat-o, după care la data de XX, au înlesnit transportarea ultimei în XX, unde victima Cebotari Aliona XXX a fost adăpostită și supusă exploatării sexuale comerciale până la XX.

Tot el, împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, în luna septembrie a anului XX, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a cet. Pușcaș Olesea XXX născută la XX, profitând de poziția de vulnerabilitate a acesteia din punct de vedere a supraviețuirii sociale, au recrutat-o, după care la data de XXX, au înlesnit transportarea ultimei în XXX, unde victima Pușcaș Olesea XXX, a fost adăpostită și supusă exploatării sexuale comerciale până la XXX.

Tot el, împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, în luna mai a anului XXX, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a cet. Butucel Diana XX născută la XX, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă în calitate de chelneriță, au recrutat-o, după care la data de XX, au înlesnit transportarea ultimei în XXX, unde victima Butucel Diana a fost adăpostită și supusă exploatării sexuale comerciale până la XXX.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Lazarev Sergiu în baza art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, „trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea, în scop de exploatare sexuală comercială prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane și săvârșite de mai multe persoane”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Rutcovschi Tatiana, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a recunoaște pe Lazarev Sergiu vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili pedeapsă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării resurselor umane legate de transportarea persoanelor peste hotarele țării pe un termen de 5 ani. Încasarea din contul inculpatului Lazarev Sergiu cu titlu de cheltuieli judiciare suportate potrivit legii în sumă de 26693,67 lei din ei 23919,32 lei, care au fost suportate pentru extrădarea învinutului Lazarev Sergiu din Federația Rusă și 2774,35 lei pentru instrumentarea cauzei. Admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Mînga Diana și încasarea de la inculpatul Lazarev Sergiu în folosului lui Mînga Diana a sumei de 1100 dolari SUA. Corpul delict - pașaportul seria XXX eliberat la XX pe numele Cebotari Aliona și pașaportul seria XXX, eliberat la XXX pe numele cet. Pușcaș Olesea, care conform chitanței nr. XXX, se află în camera de păstrare a corpurilor delictive a CCTP a fi transmise proprietarilor la definitivarea sentinței;

- avocatul Vladimir Spoială în numele inculpatului Lazarev Sergiu, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a înceta procesul penal în privința lui Lazarev Sergiu în baza Legii nr. 210 din 29.07.20216.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești a fost stabilită existența laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute anume de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, care se formează din două categorii de acțiuni de sine stătătoare legate între ele. Prima categorie poate avea următoarele varietăți: recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea, primirea unei persoane. Acțiunile infracționale din a doua categorie pot fi realizate prin: amenințarea cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, înșelăciune și abuz de

poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere. Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este necesară existența cel puțin a unei varietăți din prima categorie de acțiuni infracționale și cel puțin a uneia din a doua categorie de acțiuni menționate, recrutarea victimei, care presupune racolarea, selectarea persoanelor traficate în vederea deplasării către punctul destinat și acest component este prezent în acțiunile inculpatului în raport cu Botnarencu Diana, Mînda Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea.

A menționat că, acțiunile de recrutare se dovedesc prin declarațiile părților vătămate, iar în scopul recrutării lui Botnarencu Diana și Cebotari Aliona le-a transmis bani pentru perfectarea pașaportului, pentru ca aceasta să accepte plecarea în Cipru.

A specificat că, din declarațiile părților vătămate se constată că, Lazarev Sergiu întru realizarea intențiilor sale infracționale, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, a organizat perfectarea pașapoartelor pentru Botnarencu Diana și Cebotari Aliona și a organizat transportarea lui Botnarencu Diana, Mînda Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea spre aeroport în vederea deplasării acestora spre XXX, procurându-le bilete avia.

Mai mult, din declarațiile părții vătămate Botnarencu Diana rezultă că Lazarev Sergiu i-a propus de lucru în Cipru în calitate de dansatoare într-un club de noapte (ultima a frecventat 12 ani secția de dansuri) dar de fapt ajunsă acolo a fost impusă să practice prostituția, fiind înșelată de munca pe care va o presa pe teritoriul Ciprului. Din declarațiile părții vătămate Butucel (Mînga) Diana rezultă că Lazarev Sergiu i-a propus de lucru în XX în calitate de chelneriță, dar de fapt ajunsă acolo a fost impusă să practice prostituția, fiind înșelată de munca pe care va o presa pe teritoriul XXX. La fel, partea vătămată Butucel (Mînga) Diana a declarat că stăpânul clubului de noapte i-a comunicat să Sergiu a primit 4000 \$, pentru că trimis-o pe ea în XX la muncă și tot stăpânul clubului de noapte i-a spus că toate fetele care au fost trimise de Sergiu tot nu cunoșteau care muncă urmează să presteze. De asemenea Butucel (Mînga) Diana a declarat că după revenirea din XXX s-a întâlnit cu Lazarev Sergiu care a confirmat că a primit banii pentru ea, restituindu-i 900 \$.

A indicat că, cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina, apreciind obiectiv și la justa valoare cumulul de probe în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, se atestă că sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și confirmă pe deplin existența faptului infracțiunilor prevăzută de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, și pe deplin probată vinovăția lui Lazarev Sergiu în săvârșirea infracțiunii de trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea, în scop de exploatare sexuală comercială prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane și săvârșite de mai multe persoane.

A relevat că, instanța de judecată a conchis greșit și neîntemeiat că, în speță învinuirea adusă inculpatului Lazarev Sergiu, în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal nu a fost dovedită, din următoarele considerente: în cadrul cercetării judecătorești părților vătămate și a victimelor Botnarencu Diana, Mînga Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea, au declarat ferm, în unison, și consecvent că anume Lazarev Sergiu le-a recrutat și le-a organizat transportarea acestora, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

A afirmat că, instanța eronat a constatat că acuzarea nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și suficiente prin care s-ar dovedi infracțiunea de escrocherie, atâta timp cât acestora nici nu li s-a dat o apreciere, cu toate că ele au fost cercetate în cadrul ședinței judecătorești, prin care, cu certitudine s-a stabilit existența faptei de trafic de ființe umane, tuturor semnelor acestei componente de infracțiuni și anume: recrutarea, transportarea, adăpostirea, în scop de exploatare sexuală comercială prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane și săvârșite de mai multe persoane.

A invocat că, instanța greșit și-a argumentat soluția reținând prevederile art.8 Cod de procedură penală "toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului" atâta timp cât aceste dubii care au apărut nu au fost

expuse expres în sentința de achitare, și nici nu este clar cum puteau fi înlăturate “dubiile instanței”, dacă nu a apreciat toate probele prezentate de către acuzare.

De asemenea a reiterat că, instanța neîntemeiat a pus la baza soluției doar declarațiile inculpatului Lazarev Sergiu, din simplu motiv că acestea sunt contrare elementelor de fapt constate prin mijloacele de probă. Depozițiile date de inculpat vin în contradicție cu materialele cauzei penale și declarațiile date de către Botnarenco Diana, Mînda Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea, deși părțile vătămate în cadrul cercetării judecătorești și-au menținut declarațiile date în cadrul de urmărire penală, astfel, solicit de a aprecia critic declarațiile date de inculpate, deoarece, în conformitate cu legislația în vigoare, inculpatul nu poartă răspundere penală pentru depozițiile false, iar declarațiile date de inculpat sunt o modalitate de a se eschiva de la răspunderea penală.

Deși, instanța a reținut faptul că ”poziția de vulnerabilitate a victimei nu este prezentă în speță, este important ca făptuitorul să abuzeze de această poziție”, deoarece în speță s-au stabilit, poziția de vulnerabilitate a victimelor Pușcaș Olesea și Cebotari Aliona. Inculpatul la momentul comiterii infracțiunii cunoștea despre situația materială grea a familiei victimelor Pușcaș Olesea și Cebotari Aliona (surori), fapt confirmat prin declarațiile date de acestea, precum și de declarațiile inculpatului care a declarat că a fost la domiciliu acestora de mai multe ori, totodată poziția de vulnerabilitate a acestora este confirmată de ancheta social, conform căruia Cebotari Aliona și familia sa (inclusiv sora sa Pușcaș Olesea la fel victimă în acest dosar) în perioada anului XXX aveau o situația financiară grea, casa în construcție, mama fiind divorțată și neavând loc de muncă, cu greu își putea întreține fetele și situația locativă de asemenea. Pe motiv că situația materială în perioada XXX a fost grea și a parvenit nevoia de a pleca peste hotare pentru a-și putea asigura un mod decent de viață.

A menționat că, din declarațiile părților vătămate Botnarenco Diana, Mînda Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea rezultă că inculpatul Lazarev Sergiu le-a recrutat în vederea plecării la muncă în Cipru, iar în scopul transportării acestora a transmis lui Botnarenco Diana și Cebotari Aliona, bani pentru perfectarea pașaportului, pentru ca aceasta să accepte plecarea în Cipru. Ulterior Lazarev Sergiu întru realizarea intențiilor sale infracționale, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, a organizat perfectarea pașapoartelor pentru Botnarenco Diana și Cebotari Aliona și a organizat transportarea cet. Botnarenco Diana, Mînda Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea spre aeroport în vederea deplasării acestora spre Cipru, procurându-le bilete și transportându-le la gara și aeroport.

A concluzionat că, sentința pronunțată în această cauză, este una neîntemeiată, ilegală, bazată pe niște concluzii pripite, fără analiza prin coroborare a probatoriului administrat, și reprezintă un eșec al justiției, fiind mai degrabă un act de injustiție, „întemeiat” pe apreciere subiectivă și eronată a circumstanțelor faptei, motiv pentru care urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

A opinat că, instanța urma să remarce că în cauză sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, întrucât inculpatul a comis cu vinovăție o faptă ilicită ce a cauzat un prejudiciu, iar între fapta ilicită și prejudiciu există raport de cauzalitate or, conform art.1398 alin.(1) Cod civil cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Potrivit legislației civile, persoana lezată într-un drept de-al său are dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat. În procesul penal, acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar potrivit jurisprudenței CEDO (Tonchev vs. Bulgaria, 19.11.2009), în cauza, prin care s- a constatat că prin nesoluționarea acțiunii civile, a fost încălcat art. 6 din Convenție, Curtea a considerat că, în situația în care sistemul intern permite reclamantilor să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute în art.6.

3.2. În motivarea cererii de apel avocatul Spoyală Vladimir a invocat că, deși instanța de judecată a stabilit vinovăția lui Lazarev Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute la

art.220 alin.(2) Cod penal, aceasta nu a aplicat prevederile legii cu privire la amnistie în privința lui Lazarev Sergiu, fapt inadmisibil. La acest capitol, instanța de judecată a motivat, că în privința condamnatului nu este posibil de aplicat legea cu privire la amnistie dat fiind faptul că Lazarev Sergiu nu și-a manifestat căința activă, fapt ce nu corespunde adevărului.

A menționat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și la faza examinării cauzei în fond, Lazarev Sergiu a recunoscut parțial vinovăția și anume a recunoscut comiterea infracțiunii prevăzute la art.220 Cod penal și și-a manifestat căința în legătură că a ajutat părțile vătămate să se deplaseze în Cipru la practicarea prostituției.

Conform prevederilor art.2 al legii nr. 210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova - "Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani." Astfel, în baza prevederilor normelor juridice enunțate care se aplică la soluționarea speței date, obiectiv se impune încetarea procesului penal privind învinuirea lui Lazarev Sergiu în legătură cu aplicarea amnistiei. Lazarev Sergiu nu are antecedente penale și nu a înregistrat prejudicii materiale sau morale în rezultatul infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2022, s-a respins ca nefondat apelul apărătorului Vladimir Spoială în numele inculpatului.

S-a admis apelul procurorului, s-a casat sentința și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lazarev Sergiu s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal și în baza aceste Legi i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării resurselor umane legate de transportarea persoanelor peste hotarele țării pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul executării pedepsei inculpatului Lazarev Sergiu urmând a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului în stare de arest de la 28 decembrie 2018 până la 22 noiembrie 2019.

S-a admis parțial solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare și s-a încasat din contul inculpatului Lazarev Sergiu în beneficiul statului suma de 23919,32 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru extrădarea inculpatului Lazarev Sergiu din Federația Rusă, în rest cerința procurorului cu privire la încasarea sumei de 2774,35 lei cu titlu de cheltuieli pentru instrumentarea cauzei, se respinge ca neîntemeiată.

S-a respins ca neîntemeiată cerința procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Lazarev Sergiu în beneficiul lui Minga Diana a sumei de 1100 dolari SUA.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, Lazarev Sergiu, în luna februarie a anului X, împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a cet. Botnarenco Diana X născută la X, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă în calitate de dansatoare, au recrutat-o, după care la data de X, au înlesnit transportarea ultimei în X, unde victima Botnarenco Diana X, a fost adăpostită și supusă exploatarei sexuale comerciale până la X.

Tot el, împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, în luna martie a anului X, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a cet. Cebotari Aliona X născută la X, profitând de poziția de vulnerabilitate a acesteia din punct de vedere a supraviețuirii sociale, au recrutat-o, după care la data de X, au înlesnit transportarea ultimei în X, unde victima Cebotari Aliona X a fost adăpostită și supusă exploatarei sexuale comerciale până la X.

Tot el, împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, în luna septembrie a anului X, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a cet. Pușcaș Olesea X născută la X, profitând de poziția de vulnerabilitate a acesteia din punct de vedere a supraviețuirii sociale, au recrutat-o, după care la data de X, au înlesnit transportarea ultimei în X, unde victima Pușcaș Olesea X, a fost adăpostită și supusă exploatării sexuale comerciale până la X.

Tot el, împreună cu alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, în luna mai a anului X, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a cet. Butucel Diana X născută la X, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă în calitate de chelneriță, au recrutat-o, după care la data de X, au înlesnit transportarea ultimei în X, unde victima Butucel Diana a fost adăpostită și supusă exploatării sexuale comerciale până la X.

Astfel, instanța de apel a constatat că Lazarev Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea, în scop de exploatare sexuală comercială prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane și săvârșite de mai multe persoane.

Instanța de apel a considerat că prima instanță, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, conform cărora, 1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l recunoaște vinovat și condamna pe Lazarev Sergiu în baza art.220 alin.(2) lit. a), d) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului Lazarev Sergiu în comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu este demonstrată prin probele analizate după cum urmează: declarațiile părții vătămate Minga Diana; declarațiile părții vătămate Botnarenco Diana date în cadrul ședinței de judecată; declarațiile părții vătămate Cebotari Aliona date în cadrul ședinței de judecată; declarațiile părții vătămate Pușcaș Olesea date în cadrul ședinței de judecată; declarațiile părții vătămate Butucel Diana date în cadrul ședinței de judecată.

Instanța de apel a indicat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane se mai probează și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi: explicațiile părții vătămate Botnarenco Diana (f.d.32-33); explicațiile părții vătămate Butucel Diana (f.d.42-43, vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Botnarenco Diana (f.d.49-51, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Cebotari Aliona (f.d.55-56, vol. I); Ancheta Socială, evaluare inițială a lui Cebotari Aliona din 19.04.2017 (f.d.58-61); procesul-verbal de audiere a victimei Cebotari Aliona (f.d.62-63, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Pușcaș Olesea (f.d.71-72, vol. I); procesul-verbal de audiere a victimei Pușcaș Olesea (f.d.73-74, vol. I); Ancheta Socială, evaluare inițială a lui Butucel Diana din 18.05.2017 (f.d.76, vol. I); procesul-verbal de audiere a victimei Butucel Diana (f.d.77-78, vol. I); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, prin care victima Cebotaru Aliona l-a recunoscut pe Lazarev Sergiu, care în luna martie X i-a organizat deplasarea în Cipru pentru practicarea prostituției (f.d.92-93, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, prin care victima Pușcaș Olesea l-a recunoscut pe Lazarev Sergiu, că în anul X i-a organizat deplasarea în Cipru pentru practicarea prostituției (f.d.94-95, vol. I); procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, prin care victima Butucel (Minga) Diana l-a recunoscut pe Lazarev Sergiu (f.d.96-97, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, prin care victima Botnarenco Diana l-a recunoscut pe Lazarev Sergiu

(f.d.98-99, vol. I); ordonanța de ridicare, procesul verbal de ridicare, procesul verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere și atașare a corpului delict la dosarul penal, prin care de la victima Butucel Diana a fost ridicat pașaportul seria XXX (f.d.102-112, vol. I); ordonanța de ridicare, procesul verbal de ridicare, procesul verbal de examinare și ordonanța de recunoașteri și atașare a corpului delict la dosarul penal, prin care de la victima Cebotari Aliona a fost ridicat pașaportul seria XXX (f.d.116-124, vol. I); ordonanța de ridicare, procesul verbal de ridicare, procesul verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere și atașare a corpului delict la dosarul penal, prin care de la victima Pușcaș Olesea a fost ridicat pașaportul seria XXX (f.d.125-133, vol. I); Ancheta socială conform căruia Cebotari Aliona și familia sa în perioada anului X aveau o situația financiară grea (f.d.58-61, vol. I); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Butucel (Minga) Diana și învinuitul Lazarev Sergiu (f.d.78-81, vol. II); procesul verbal de confruntare între partea vătămată Butucel (Minga) Diana și învinuitul Lazarev Sergiu (f.d.104-106, vol. II).

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile părților vătămate, care fiind cumulate combat alegațiile inculpatului Lazarev Sergiu și indică la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea, în scop de exploatare sexuală comercială prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane și săvârșite de mai multe persoane.

Instanța de apel a relevat că, nu pot fi reținute ca plauzibile argumentele primei instanțe în partea în care a conchis că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art.220 alin.(2) lit. a), d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, potrivit art.165 Cod penal, legiuitorul a nominalizat anumite scopuri principale speciale ale traficului de ființe umane printre care se enumera și scopul de exploatare sexuală comercială, astfel prin exploatare sexuală se presupune aservirea sexualității victimei, prin a o obliga să presteze în acord cu voința făptuitorului unele servicii cu caracter sexual.

Instanța de apel a reținut că, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.165 Cod penal, este unul complex, respectiv obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei, iar *obiectul juridic secundar* al traficului de ființe îl formează relațiile sociale cu privire la: libertatea psihică a persoanei; integritatea corporală a persoanei; libertatea fizică a persoanei; posesia asupra documentelor persoanei; exercitarea corectă a funcției în cadrul unei autorități publice; exercitarea corectă a controlului asupra unei persoane aflate sub autoritatea altcuiva; exercitarea corectă a funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatoric-economie; libertatea manifestării de voință; probitate; sănătatea persoanei; integritatea fizică sau psihică a persoanei; inviolabilitatea și libertatea sexuală a persoanei; viața persoanei. *Latura obiectivă* a traficului de ființe umane se exprimă în fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele două acțiuni cu caracter alternativ, 1) acțiunea principală și 2) acțiunea sau inacțiunea adiacentă. *Latura subiectivă* a traficului de ființe umane se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție directă. *Subiectul* infracțiunii de trafic de ființe umane este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Conform practicii Curții Supreme de Justiție privind aplicarea legislației în cauzele despre traficul de ființe umane, expuse în Hotărârea Plenului CSJ nr.37 din 22 noiembrie 2004, trafic de ființe umane semnifică recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane cu sau fără consimțământul acesteia în scop de exploatare sexuală comercială sau necomercială, prin muncă sau servicii forțate, în sclavie sau în condiții similare sclaviei, de folosire în conflicte armate sau în activități criminale, de prelevare a

organelor sau țesuturilor pentru transplantare, săvârșită prin: amenințare cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin confiscare a documentelor și prin servitute, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabilă; înșelăciune; abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere, dare sau primire a unor plăți sau beneficii pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra unei alte persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața, sănătatea fizică sau psihică a persoanei; prin folosirea torturii, a tratamentelor inumane sau degradante pentru a asigura subordonarea persoanei ori prin folosirea violului, dependenței fizice, a armei, a amenințării cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane, precum și a altor mijloace.

Astfel, probele acumulate și apreciate de instanța de apel denotă că părțile vătămate au fost recrutate pentru a fi transportate de către inculpat Lazarev Sergiu, care acționa împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoana neidentificată, în vederea exploatarea sexuale comerciale, prin înșelăciune manifestată în promisiunea de angajare a victimelor la un lucru bine plătit în calitate de dansatoare și consumație în Cipru, precum și abuzând de poziția de vulnerabilitate a acestora.

În același context, instanța de apel a menționat că în speță, a fost stabilită existența laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal. Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este necesară existența cel puțin a unei varietăți din prima categorie de acțiuni infracționale și cel puțin a uneia din a doua categorie de acțiuni menționate, recrutarea victimei, care presupune racolarea, selectarea persoanelor traficate în vederea deplasării către punctul destinat și acest component este prezent în acțiunile inculpatului în raport cu Botnarenco Diana, Mînda Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea. Acțiunile de recrutare se dovedesc prin declarațiile părților vătămate, iar în scopul recrutării lui Botnarenco Diana și Cebotari Aliona, inculpatul le-a transmis bani pentru perfectarea pașaportului, ca aceasta să accepte plecarea în Cipru.

Din declarațiile părților vătămate instanța de apel a constatat că, Lazarev Sergiu întru realizarea intențiilor sale infracționale, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, a organizat perfectarea pașapoartelor pentru Botnarenco Diana și Cebotari Aliona și a organizat transportarea cet.cet. Botnarenco Diana, Mînda Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea spre aeroport în vederea deplasării acestora spre X, procurându-le bilete.

Cu referire la abuzul de poziția de vulnerabilitate, instanța de apel a indicat că poate fi condiționat de diferiți factori cum ar fi izolarea victimei, situația ei economică grea, psihică, afectarea familială sau lipsa de resurse sociale și altele. Abuzarea de situația de vulnerabilitate a victimei constituie element al traficului. Prin situația de vulnerabilitate a victimei urmează de înțeles orice lip de vulnerabilitate, fie ea psihică, afectivă, familială, socială sau economică. Se are în vedere ansamblul de situații disperate care poate face un om să accepte exploatarea sa. Astfel, starea de vulnerabilitate este prezentă și în speță, or inculpatul la momentul comiterii infracțiunii cunoștea despre situația materială grea a familiei victimelor Pușcaș Olesea și Cebotari Aliona, fapt care se confirmă prin declarațiile date de acestea, precum și de declarațiile inculpatului care a declarat că a fost la domiciliu acestora de mai multe ori, totodată poziția de vulnerabilitate a acestora este confirmată de ancheta socială. Mai mult, vina inculpatului rezultă din procesul verbal de confruntare între partea vătămată Butucel (Minga) Diana, dar și declarațiile oferite de aceasta în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a reținut că, din declarațiile părții vătămate Botnarenco Diana rezultă că Lazarev Sergiu i-a propus de lucru în X în calitate de dansatoare într-un club de noapte (ultima a frecventat 12 ani secția de dansuri), dar de fapt ajunsă acolo a fost impusă să practice prostituția, fiind înșelată de munca pe care va o presa pe teritoriul X. Din declarațiile părții vătămate Butucel (Minga) Diana rezultă că Lazarev Sergiu i-a propus de lucru în Cipru în calitate de chelneriță, dar de fapt ajunsă acolo a fost impusă să practice prostituția, fiind înșelată de munca pe care va o presa pe teritoriul X. La fel, partea vătămată Butucel (Minga)

Diana a declarat că stăpânul clubului de noapte i-a comunicat să Sergiu a primit 4 000 \$, pentru că a trimis-o pe ea în X la muncă și tot stăpânul clubului de noapte i-a spus că toate fetele care au fost trimise de Sergiu tot nu cunoșteau care muncă urmează să presteze. De asemenea Butucel (Minga) Diana a declarat că după revenirea din X s-a întâlnit cu Lazarev Sergiu care a confirmat că a primit bani pentru ea, restituind suma de 900 \$, mai mult, în ședința instanței de apel, partea vătămată a precizat că a văzut fete care încercau să se sinucidă, acolo nu era ieșire, clubul de noapte era în afara orașului, nu puteai să ieși, să fugi, era supravegheată, îi era frică să plece de acolo. Când a ajuns la lucru au fost scoase în club și i s-a spus că după câteva ore o să le aleagă clientul și o să presteze servicii sexuale. Sergiu a venit cu propunerea de plecare la muncă peste hotare. Imediat după ce a revenit în țară s-a întâlnit cu Sergiu Lazarev la poliție s-a adresat în 2017, i s-a spus că până nu se achită datoria ea nu o să iasă de acolo.

Instanța de apel a apreciat declarațiile părților vătămate ca fiind veridice, or aceste probe sunt succesive, coroborează între ele, părțile vătămate, fiind audiate au fost preîntâmpinate de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false. 129. În aceeași ordine de idei, Colegiul consideră că instanța de fond pripit a reținut că învinuirea adusă inculpatului Lazarev Sergiu, în baza art. 165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal nu a fost dovedită, or părțile vătămate Botnarenco Diana, Mînga Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea, au declarat ferm, și consecvent că anume Lazarev Sergiu X le-a recrutat și le-a organizat transportarea acestora, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

De asemenea, din declarațiile părților vătămate Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea, rezultă că inculpatul la momentul comiterii infracțiunii cunoștea despre situația materială grea a familiei victimelor Pușcaș Olesea și Cebotari Aliona (surori), fapt confirmat prin declarațiile date de acestea, precum și de declarațiile inculpatului care a declarat că a fost la domiciliu acestora de mai multe ori, totodată poziția de vulnerabilitate a acestora este confirmată de ancheta social, conform căruia Cebotari Aliona X și familia sa (inclusiv sora sa Pușcaș Olesea la fel victimă în acest dosar) în perioada anului X aveau o situația financiară grea, casa în construcție, mama fiind divorțată și neavând loc de muncă, cu greu își putea întreține fetele și situația locativă de asemenea. Pe motiv că situația materială în perioada X a fost grea și a parvenit nevoia de a pleca peste hotare pentru a-și putea asigura un mod decent de viață. Astfel, din declarațiile victimelor rezultă că aceasta se aflau într-o stare materială foarte grea, nu erau încadrate în câmpul muncii, neavând nici o sursă de venit, au acceptat plecarea în X, iar fiind acolo au fost impuse de a se prostitua.

Din declarațiile părții vătămate Botnarenco Diana rezultă că Lazarev Sergiu i-a propus de lucru în X în calitate de dansatoare într-un club de noapte (ultima a frecventat 12 ani secția de dansuri), dar de fapt ajunsă acolo a fost impusă să practice prostituția, fiind înșelată de munca pe care o va presta pe teritoriul Ciprului. Din declarațiile părții vătămate Butucel (Minga) Diana rezultă că Lazarev Sergiu i-a propus de lucru în Cipru în calitate de chelneriță, dar de fapt ajunsă acolo a fost impusă să practice prostituția, fiind înșelată de munca pe care va o presta pe teritoriul X. Partea vătămată Butucel (Minga) Diana a declarat că stăpânul clubului de noapte i-a comunicat că Sergiu a primit 4 000 \$, pentru că trimis-o pe ea în X la muncă și tot stăpânul clubului de noapte i-a spus că toate fetele care au fost trimise de Sergiu tot nu cunoșteau care muncă urmează să presteze. De asemenea, Butucel (Mînga) Diana a declarat că după revenirea din X s-a întâlnit cu Lazarev Sergiu care a confirmat că a primit banii pentru ea.

Instanța de apel a reiterat că, din declarațiile părților vătămate Botnarenco Diana, Minga Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea rezultă că inculpatul Lazarev Sergiu le-a recrutat în vederea plecării la muncă în X, iar în scopul transportării acestora a transmis lui Botnarenco Diana și Cebotari Aliona, bani pentru perfectarea pașaportului, pentru ca aceasta să accepte plecarea în X. Ulterior Lazarev Sergiu întru realizarea intențiilor sale infracționale, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, a organizat perfectarea pașapoartelor pentru Botnarenco Diana și Cebotari Aliona și a organizat transportarea

cet.cet. Botnarenco Diana, Mînda Diana, Cebotari Aliona și Pușcaș Olesea spre aeroport în vederea deplasării acestora spre X, procurându-le bilete avia și transportându-le până la gara și aeroport.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, inculpatul Lazarev Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea, în scop de exploatare sexuală comercială prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane și săvârșite de mai multe persoane.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Lazarev Sergiu, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Consecvent, instanța de apel a indicat că în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului, adică împrejurări care reflectă stări, calități sau situații legate de infracțiune sau de infractor, care atenuază răspunderea penală, de către instanță nu au fost reținute. Circumstanțe agravante, prevăzute de art.77 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

La caz, ținând cont de impactul infracțiunii comise, de comportamentul inculpatului de după comiterea infracțiunii, de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, instanța de apel a considerat proporțional și echitabil de a stabili inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării resurselor umane, legate de transportarea persoanelor peste hotarele țării pe un termen de 5 ani.

Aferent circumstanțelor stabilite supra, ținând cont de faptul că faptele inculpatului Lazarev Sergiu se încadrează conform art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, solicitarea apărătorului cu privire la încetarea procesului în baza actului de amnistie nu poate fi reținută, or, conform art.10 legii nr. 210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevederile art.1–9 nu se aplică persoanei **bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr.985-XV din 18 aprilie 2002.**

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Lazarev Sergiu a cheltuielilor judiciare pentru consumabile și salariu procurorului, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului. Mai mult, normele procedural penale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru hârtie, copiator, salariu procurorului etc.

Totodată, instanța de apel a considerat rațional de încasat din contul inculpatului a sumei de 23 919, 32 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru extrădarea inculpatului din Federația Rusă, or, raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât Lazarev Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, iar procedura de extrădare care reprezintă obiectul de studiu al instanței de apel, au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatei.

În final, având în vedere că pretențiile materiale, solicitate a fi încasate de la inculpat în beneficiul victimei Butucel Diana a sumei de 1 100 dolari SUA, nu au fost confirmate și

probate în cadrul ședinței de judecată, totodată nu a fost depus o acțiune civilă conform procedurii, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului, prin care invocând incidența art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței și casarea totală a deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi sentințe privind recalificarea acțiunilor lui Lazarev Sergiu din art.165 alin.(2) lit. b), d) în baza art.220 alin.(2) Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu aplicarea amnistiei în baza Legii nr.210 din 29.07.2016.

5.1 În susținerea recursului avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului invocă că, instanța de apel a pus la baza recalificării și condamnării lui Lazarev Sergiu aceleași declarații date de părțile vătămate, Butucel Diana, Botnarenco Diana, Pușcaș Olesea și Cebotari Aliona în prima instanță, fără a fi audiați pe viu în instanța de apel (cu excepția lui Butucel Diana), dându-le o altă apreciere, ceea ce contravine dreptului la un proces echitabil, fiind recunoscut vinovat de comiterea unei alte infracțiuni prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Menționează că, instanța de apel rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre de condamnare în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, nu a respectat prevederile art.419, 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală și nu a audiat părțile vătămate Botnarenco Diana, Pușcaș Olesea și Cebotari Aliona, declarațiile cărora constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, ceea ce contravine jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și prevederilor art.24 și 26 Cod de procedură penală, fiindcă în cazul când acuzatorul, care este obligat după o hotărâre de achitare să prezinte în ședință de judecată probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, nu le poate prezenta, proba dată urmează a fi apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului, ceea ce lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Instanța de apel nu a argumentat soluția adoptată, or, de către acuzare nu au fost prezentate probe care ar dovedi vinovăția lui Lazarev Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, nu au fost prezentate probe ce ar proba existența tuturor elementelor infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Calificarea acțiunilor inculpatului nu a fost individualizată cazului din speță, fapt ce denotă că, instanța de apel fără a face o coroborare dintre norma citată și circumstanțe concrete ale materialelor cauzei, a abordat superficial acest aspect esențial al învinuirii.

La caz, instanța de apel nu s-a clarificat pe deplin cu încadrarea juridică a faptei imputabile inculpatului, care are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării acestui dosar, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia.

Ținând cont de caracterul superficial al motivării deciziei instanței de apel sub aspectul încadrării juridice a faptelor imputabile inculpatului Lazarev Sergiu, menționează că o asemenea abordare nu poate satisface cerințele despre claritatea și previzibilitatea învinuirii aduse inculpatului, care joacă un rol determinant în urmărirea penală, importanța rechizitoriului rezumându-se la două perspective: pe de o parte acesta include detaliat fapta care urmează a se examina în instanța de judecată și încadrarea juridică a acesteia, iar pe de altă parte - persoana care urmează să răspundă pentru această faptă.

S-a dedus că, abordarea instanței ierarhic inferioare sub acest aspect este una contrară prevederilor art.325 Cod de procedură penală, cât și prevederilor art.394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate, iar partea descriptivă a hotărârii de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Remarcă și faptul că, adoptând soluția enunțată, instanța de apel, contrar prevederilor art. art.101, 414 Cod de procedură penală, nu a examinat cauza obiectiv, sub toate aspectele și nu și-a motivat soluția adoptată. Instanța de apel a pus la baza hotărârii de condamnare, declarațiile părților vătămate depuse în prima instanță, fără a fi audiați în instanța de apel, astfel fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a acestor declarații.

De asemenea, indică că instanța de apel, nu au oferit o motivare clară asupra întrunirii sau neîntrunirii elementelor infracțiunilor prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal. În cadrul urmăririi penale și instanțe de judecată, cât și în apel s-a constata în mod incontestabil că Lazarev Sergiu nu știa despre situația financiară a părților vătămate, iar acestea nu arătau a fi în stare de vulnerabilitate. Aceste circumstanțe se confirmă în mod incontestabil și prin declarațiile părții vătămate date la data de 22.03.2017, de către Botnarenco Diana, declarațiile părții vătămate Cebotari Aliona date la data de 10.05.2017, declarațiile părții vătămate Pușcaș Olesea date la data de 17.05.2017, declarațiile părții vătămate Butucel Diana, cât și declarațiile acestora date nemijlocit în instanța de judecată (nu și în apel).

Relevă că, nici una din părțile vătămate nu au înaintat pretenții de ordin material sau moral față de Lazarev Sergiu, fapt ce atestă că toate părțile vătămate au cunoscut din start despre condițiile reale de muncă, specificul muncii și remunerării. Părțile vătămate nu au fost impuse de a practica prostituția prin careva forme de amenințare sau aplicare a violenței și nu au fost lipsite de libertate. Din declarațiile tuturor părților vătămate se confirmă că acestea au avut posibilitatea de a alege singure și de sine stătător dacă să practice prostituția sau nu, ori pașapoartele lor erau predate la autoritățile de poliție și la dorință fiecare persoană putea să depună plângeri în cazul când li se încălcau careva drepturi.

Invocă argumentul că, inculpatul Lazarev Sergiu nu a avut careva beneficii din plecarea părților vătămate în Cipru la practicarea prostituției, iar Lazarev Sergiu nu a fost în Cipru până a se deplasa părțile vătămate la muncă în anul 2013, iar acesta le-a ajutat doar cu plecarea, fără a contribui la alte acțiuni. Acesta nu a cunoscut niciodată poziția de vulnerabilitate a părților vătămate, iar Butucel Diana nu a fost înșelată privind locul de muncă, având posibilitatea de a refuza practicarea prostituției și nefiind influențată de către nimeni mai ales de către Lazarev Sergiu care nici nu era prezent în Cipru la acel moment.

Menționează că, în rezultatul efectuării confruntării cu partea vătămată Botnarenco Diana din data de 18.03.2019, cât și audierii în ședința de judecată s-a confirmat că Sergiu Lazarev ia comunicat că va practica prostituția la dorință, aceasta nu era în stare de vulnerabilitate, era întreținută de către părinți, în Cipru a lucrat 8 luni, timp în care a câștigat 21000 dolari SUA, după acea deplasare a mai fost în Cipru pentru practicarea prostituției, nu are pretenții față de Lazarev Sergiu. Lazarev Sergiu a ajutat-o doar cu perfectarea pașaportului și a petrecut-o la gara auto împreună cu Aliona și mama ei.

Susține că, lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.165 Cod penal, cât și a laturii obiective în rezultatul acțiunilor lui Lazarev Sergiu, se mai confirmă și prin perioada îndelungată de timp în care a fost organizată deplasarea în Cipru și sesizarea organului de urmărire penală.

Accentuează că, prevederile privind delimitarea art.220 Cod penal și art.165 Cod penal se regăsesc în pct. pct.15, 15/1 pentru modificarea și completarea Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.37 din 22 noiembrie 2004 „Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii” nr.9 din 22.12.2008.

Opinează că, inculpatul Lazarev Sergiu recunoaște comiterea infracțiunii prevăzute la art.220 Cod penal și sincer se căiește de cele comise, iar careva impedimente prevăzute la art.10 al Legii cu privire la amnistie pentru încetarea procesului, nu sunt.

6. Referință a fost depusă de către procuror, prin care solicită dispunerea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi

admis, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin. (3) al Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prevederile art.427 Cod de procedură penală stipulează temeiurile pentru recurs, iar potrivit art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală – instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei, în cazul constatării admiterii în proces a unor erori judiciare.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, completul de judecată evidențiază și prevederile art.414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

De fapt, urmează a fi elucidate următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată nerespectarea prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea apelului, în conformitate cu art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar potrivit art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului Lazarev Sergiu și să se expună la principalele motive invocate în apelurile declarate.

În același context, completul de judecată menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

La caz, avocatul Spoyală Vladimir își întemeiază solicitările de recalificare a acțiunilor inculpatului din art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal în art.220 alin.(2) Cod penal, pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu lucrările cauzei, completul de judecată constată, că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de rigorile prevăzute de art.414 Cod de procedură penală, nu a judecat cauza sub toate aspectele și nu a dat răspunsuri complete la toate motivele esențiale invocate în apelurile declarate.

În esență, partea apărării menționează în recursul depus precum că, instanța de apel nu a procedat la o examinare proprie a circumstanțelor acestei cauze și nu a respins motivat fiecare argument invocat.

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980*). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „*ascultate*”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art.6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994*), ceea ce la caz nu s-a realizat.

Desfășurând ideea că, observațiile părții apărării nu au fost dezbătute de instanța de apel, completul de judecată pornește de la aceea că, instanța de apel la emiterea deciziei atacate s-a limitat exclusiv la redarea argumentelor invocate în apelul declarat de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze speciale, cât și a reluat parțial argumentele expuse în sentința primei instanțe, ca în final să-l recunoască vinovat pe Lazarev Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

În acest sens, completul de judecată atestă că, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, dar s-a expus în mod general asupra cumulului de probe.

Astfel, se constată că, de către instanța de apel au fost interpretate greșit depozițiile martorilor părților vătămate și victimelor, fiind selectate numai probele care au considerat de cuviință, nefiind examinate în ansamblu toate probele care în mod evident dovedesc cu certitudine faptul că inculpatul are tangență cu săvârșirea infracțiunii imputate.

Reieșind din conținutul hotărârii instanței de apel, completul de judecată scoate în evidență faptul că, nu au fost apreciate argumentele prin care s-a invocat contradictorialitatea declarațiilor părților vătămate date pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată.

De asemenea nu a fost combătută critica invocată de apărare, cu referire la aprecierea dată de către instanțele de judecată declarațiilor părților vătămate, lipsind argumentarea și analiză amplă a acestora, în coroborare cu probele administrate în ansamblu. O astfel de constatare a instanțelor, care a-r fi una motivată și argumentată prin raportarea la careva probe ce o combat, nu se regăsește în motivarea soluției.

Este de menționat că, decizia emisă pe cauză, de fapt nici nu conține analiza probelor, motivarea concluziilor și soluțiilor, instanța de apel limitându-se la expunerea faptei ca fiind constatată, trecerea în revistă a probelor administrate cu mențiunea simplă că vinovăția este dovedită.

Completul de judecată relevă că, instanța de apel a acordat apreciere unilaterală și parțială cumulului de probe administrat în speță, fiind acceptate în mod prioritar probele acuzării, ne fiind combătute argumentat probele apărării prin care este pusă la îndoială vinovăția inculpatului Lazarev Sergiu în comiterea faptelor imputate, astfel, nerespectându-se în consecință cerințele art.389 alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, ori sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile părților vătămate depuse în timpul urmăririi penale și criticile în instanța de judecată în absența lor.

În acest context, instanța de apel în mod doar declarativ s-a pronunțat referitor la respingerea argumentelor și versiunilor părții apărării, neluarea în considerare a argumentelor ca fiind nefondate, aprecierea critică a declarațiilor inculpatului, evitând expunerea argumentată a unor asemenea deducții.

Mai mult, instanța de apel nu respectat prevederile imperativa ale art.414 alin.(6) Cod de procedură penală **„instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul verbal.** Norma respectivă nu permite o altfel de interpretare sau aplicare, iar în cazul când recurentul (sau chiar și alte părți a procesului penal) nu au solicitat verificarea probelor, instanța urma să procedeze în strictă conformitate cu Legea – ținând cont de pasivitatea manifestată din partea acuzării, la prezentarea și susținerea probatoriului.

Prin urmare, la baza deciziei de condamnare, instanța de apel a pus declarațiile părților vătămate Botnarenco Diana, Butucel (Minga) Diana, Cebotari Aliona, Pușcaș Olesea, date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, **acestea ne fiind audiate în apel**, și fără a argumenta concret în ce măsură declarațiile acestora constituie o mărturie acuzatoare incontestabilă, or, fiind audiate în prima instanță, **partea vătămată Butucel (Minga) Diana** a declarat că, ...Nu a scris plângerea personal....., dacă nu era chemată de polițistul Ștefan la poliție, nu avea să depună plângere pe Lazarev, ...în afară de pretenții materiale, alte pretenții față de Lazarev nu are. A mai plecat în Cipru de 2 ori în anul 2015 și în anul 2016. **Partea vătămată Botnarenco Diana** a declarat că, ...Sergiu a spus că pe 6 luni este contractul.....a întrebat dacă o să fie relații intime, iar dânsul a spus că la dorință.....peste o lună a fost prinsă de poliție și aștepta să fie judecată, după ce a fost prinsă de poliție a lucrat în continuare. A lucrat 8 luni și a fost remunerată în total cu 21 mii de dolari. De sine stătător a mai plecat de 3-4 ori. **Partea vătămată Cebotari Aliona** a declarat că, ...Sergiu i-a propus să plece în Cipru dacă dorește și anume la dansuri și consumație, nu avea de lucru și a acceptat propunerea,.....motivul care s-a întors în Moldova era că nu cunoștea limba și îi era greu,.....pentru munca i s-a plătit 500 de dolari, după ce a revenit a mai plecat singură dar în alt club. **Partea vătămată Pușcaș Olesea** a declarat că, ...a discutat cu sora Cebotari Aliona, a vrut să plece la dansa în Cipru....., a discutat cu Sergiu s-o ajute să plece încolo.....A discutat la ce serviciu urma să plece. Da, dânsa cunoștea că urma să plece pentru a acorda servicii sexuale în cazinoul unde s-a înțeles inițial cu Ahmed. Peste 5 luni a venit acasă, apoi peste 3 luni a revenit tot acolo, deja fără a discuta cu Lazarev.....A avut posibilitate să plece singură la magazin, la plimbare, le permiteau să iasă la cumpărături.....la poliție a ajuns să de-a declarații după ce acasă i-a venit o scrisoare pentru a se prezenta în calitate de martor.

Completul de judecată atestă că, instanța de apel nu a motivat desfășurat și suficient că probele administrate la materialele cauzei dovedesc indubitabil faptul că - în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele infracțiunii ce i se imputată, or, în corelație cu principiul prezumției nevinovăției, este ilegal de a pune în sarcina învinuitului obligațiunea de a-și dovedi nevinovăția și lucrul acesta este imposibil, dat fiind că învinuitul se consideră nevinovat atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită în conformitate cu legea.

În opinia completului de judecată, problema de drept rămasă nesoluționată în această cauză, rămâne a fi încadrarea juridică a faptei imputabile inculpatului care are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării acestui dosar, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acestora.

În jurisprudența sa constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, completul de judecată face trimitere la dispozițiile art. 6§3 lit. a) din Convenție, care exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „*acuzăției*” aduse persoanei deferite judecării.

Principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu.

Prin „*încadrarea juridică*” a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea, constatarea juridică și motivarea convingătoare a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează în art.113 din Codul penal.

Descrierea laconică a încadrării juridice a faptelor imputabile inculpaților nu poate satisface cerințele despre claritatea și previzibilitatea învinuirii aduse acestora. De altfel, prin rechizitoriu persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată, în scris, cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se incriminează. Mai mult, sub același aspect, art.6§3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (*cauza Pelissier și Sassi contra Franței nr. 2544/94 pct. 52-54, CEDO 1999-II*). Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art.6§1 din Convenție.

În materia penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane constituie o condiție esențială a echității procedurii. Dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului inculpatului de a-și pregăti o apărare eficientă pentru a răspunde coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate.

La caz, instanța de apel nu a cercetat cazul dedus judecării sub toate aspectele, nu a făcut o analiză detaliată și obiectivă a probelor și contrar prevederilor legale, nu s-a axat pe o motivare complexă cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În opinia recurentului, prin omiterea instanței de apel de a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, instanța a pronunțat o hotărâre nemotivată și neargumentată, prin ce le-a încălcat flagrant dreptul inculpaților la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO.

Completul de judecată precizează, că instanța de apel soluționând în fond cauza, este obligată să asigure părților garanțiile unui proces echitabil, prin urmare dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanța respectivă.

De regulă, fiecare dintre părțile care se confruntă într-un proces penal, (acuzarea și apărarea) este deținătoarea propriului adevăr, pe care încearcă să-l impună în urma unei confruntări corecte. De aici decurge importanța deosebită pe care sistemul adversar o acordă procedurii, care trebuie să fie corectă, echitabilă, să asigure egalitatea armelor și să contribuie la aflarea adevărului.

Potrivit cererii de recurs depuse de apărătorul inculpatului, alegațiile lor nu au fost auzite și apreciate de către instanța de apel, care s-a focusat doar pe poziția acuzatorului de stat preluând-o integral și condamnând inculpatul pe capetele de acuzare incriminate acestuia, stabilind pedeapsă mai aspră, fapt care nu și-a găsit motivarea corespunzătoare.

În asemenea circumstanțe, decizia instanței de apel, care urma a fi pronunțată în cadrul continuării procesului de judecată în condițiile art.413, 414 Cod de procedură penală, este una incompletă sub aspectul motivării.

În contextul rigorilor prevăzute de art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, instanța de apel nu și-a motivat soluția suficient de clar, or, se atestă utilizarea formulărilor generale, fără a fi elucidate toate circumstanțele esențiale ale cauzei și a oferi aprecierea concretă a fiecărei probe în parte conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date, de fiind respectate în deplină măsură aceste prevederi legale.

Menționând prevederile art.100 alin.(4) și 101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, completul de judecată remarcă faptul că verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale, pentru a evita în final concluzii defectuoase, în prezența cărora se conturează erorile de drept .

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

În asemenea condiții, completul de judecată statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată în partea motivării soluției adoptate și prezintă deficiențe majore, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Din considerentele expuse mai sus, completul de judecată constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către părți în ordine de apel, care în opinia acestora au importanță în cauză, admitând astfel eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art.436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice din nou și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le de-a apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să constate prezența sau lipsa vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate,

să dea răspuns la toate cerințele și argumentele apelantului ținând cont de motivele invocate în cererile de apel și dispozițiile expuse în prezenta decizie și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art.art.414, 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul declarat de către avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Lazarev Sergiu XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Lazarev Sergiu XXXXX, în cazul că a fost reținut în temeiul deciziei Curții de Apel din 15 decembrie 2022, se eliberează imediat din penitenciar dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscurtă Igor